

प्राचीरं

तत्पर्यायो यथा,—

“पाठाब्जहावकौ च प्राचीना पाचचेलिका ।
एकष्टोला रसा प्रोक्तापाठिका वरतिक्तिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

प्राचीनामलकं, क्ली, (प्राचीनमामलकमितित्य-
कर्मधारयः ।) पानीयामलकम् । पानी पामला
इति भाषा । तत्पर्यायः । वारिवदरम् २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
२०८ । ४१ ।

“प्राचीनामलकैर्लोभै रङ्गोक्षैश्च सुपुष्पितैः ॥”
अस्य गुणः । दोषत्रयगरनाशित्वम् । इति भाव-
प्रकाशः ॥ (यथा च ।

“गरदोषहरं नीपं प्राचीनामलकन्तथा ॥”

इति श्रुते छत्रस्थाने ४६ अध्यायः ॥

प्राचीनावीतं, क्ली, (प्राचीनं प्रदक्षिणं चावीयते
अति । आ + वी गत्यादौ + क्तः । यद्वा,
प्राचीनं चावेतीति । “गत्वर्थेति” क्तः ।)
आहादौ वामकरे वडिष्कृते सति दक्षिणस्क-
न्धापितयश्चक्षुश्चम् । इत्यमरभरतौ । २।७५० ॥
तथाहि कौन्तं उपविभागे १० अध्याये ।

“सव्यं बाहुं समुद्रव्य दक्षिणे तु धृतं द्विजाः ।
प्राचीनावीतमित्युक्तं पित्रे कर्मणि योजयेत् ॥”
प्राचीनावीती, [त्] पुं, (प्राचीनावीतमस्तरस्येति ।
प्राचीनावीत + इनिः ।) प्राचीनावीतविशिष्टः ।
यथा । सव्यं बाहुसुद्रव्य शिरोऽवधाय दक्षिणे-
ऽंशे प्रतिष्ठापयति सव्यं कक्षमवलम्बं भवति
एवं प्राचीनावीती भवतीति । इति गोभिलः ॥
प्रतिष्ठापयति यज्ञोपवीतमिति शेषः । इत्या-
हिकतत्त्वम् ॥

प्राचीपतिः, पुं, (प्राच्याः पूर्वस्था दिशः पतिः ।)
इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्राचीरं, क्ली, (प्राचीयते इति । प्र + प्रा +
चिञ्चयने + “सुसिचिभिर्जां दीर्घञ्” ।) उणा-
२।२५ । इति क्तन् दीर्घञ् ।) प्रान्ततो वृत्तिः ।
इत्यमरः । २ । २ । ३ ॥ पांचौल इति भाषा ॥
दुर्गार्थं नगरादेः प्रान्तभागे वेणुकण्ठकवेत्रादि-
मयी वृत्तिर्वेष्टनिका । इति भरतः ॥ मृक्याया-
मपि वृत्तौ प्राचीरमुपचारादिति स्वाभ्यादयः ॥
तत्पर्यायः । इति २ । इति भट्टः ॥ प्राची-
नम् ३ । इति मुकुटः ।

“प्राचीरं प्रावरोऽपि ४ स्यात् प्रावृत्तिः ५ प्रान्ततो
वृत्तिः ६ ।

इष्टकान्तिकाद्येषु गृहवाद्यादिवेष्टने ॥”

इति शब्दरत्नावलौ ॥*

अथ प्राचीरं निर्णयः ।

“गजेरभेद्या मनुजेरलङ्काराः

प्राचीरखण्डा नृपतेर्भवन्ति ॥

राजदण्डोन्नताः सर्वे प्राचीराः पृथिवीभुजः ।
विंशतिस्ते तु पञ्चान्ने पार्श्वयोः पञ्च पञ्च च ॥
पञ्चात् पञ्च च विज्ञेयाः प्राचीराः पृथिवीभुजः
सर्वप्रान्ते त्वावरणो नाम प्राचीर उच्यते ॥
प्रतिप्राकारसंस्थानं द्वारं नाभिसुखलितम् ॥*

प्राच्यः

तत्र जयाख्यस्य दीर्घस्य वास्तुखण्डस्य निर्णयः ।
तदयथा,—

“राजच्छत्रान्तरं पञ्च राजद्वारे महीपतेः ।

राजदण्डत्रये सार्धं जयद्वारे प्रतिष्ठिताः ॥

अद्वारे राजदण्डार्धं प्राचीराः पृथिवीपतेः ।

एवं व्यवस्थिते स्थाने मध्येमे तद्वि तिष्ठति ॥

राजच्छत्रद्वयं सार्धमायामे जयवास्तुनि ।

परिणाहे पञ्च राजदण्डास्तित्थन्ति मध्यतः ॥

राजपट्टाभिधानेन स्थानमेतन्निरुच्यते ।

अस्मिन् गृहं नृपः कृत्वा सुचिरं सुखमश्नुते ॥

अज्ञानाद्भवतो राजा योऽन्यत्र गृहमारभेत् ।

सोऽचिरान्मृत्युमाप्नोति रोगं शोकं भयन्तया ॥

यमदण्डोदयदण्डौ कौशाद्वितिरुपप्लवः ॥

ये चान्ये वास्तुदोषाः स्युः स्थाने दोषाश्च ये पुनः

न स्मरन्ते राजपट्टस्यैः सर्पैर्गर्भुजो यथा ।

द्विगुणादिरतोऽपि स्यात् क्रमाद्भङ्गादि वास्तुषु ॥

राजच्छत्रमितेऽप्येवं प्राचीरे गुणदोषकौ ॥”

इति युक्तिरूपतरुः ॥

प्राचेतसः, पुं, (प्रचेतसोऽपत्यमिति । प्रचेतस् +

अण् ।) वाल्मीकिमुनिः । इति हेमचन्द्रः ।

३ । ५१० ॥ (यथा, रघुः । १५ । ६३ ॥

“अथ प्राचेतसोपन्नं रामायणमितस्ततः ।

मैथिल्ये कुरुक्षेत्रे जगदुर्गुरुचोदितौ ॥”

प्रचेतसोऽपत्यमाचमम् । विष्णुः । यथा, हरिवंशे ।

२०३ । १४ ॥

“प्रज्ञया तेजसा योगात्तस्मात् प्राचेतसः प्रभुः ।

विष्णुरेव महायोगी कर्मणामन्तरङ्गतः ॥”

दण्डः । यथा, महाभारते । १ । ७५ । ५ ।

“वैरिण्या सह सङ्गस्य दण्डः प्राचेतसो मुनिः ।

आत्मतुल्यानजनयत् सहस्रं संसितव्रतान् ॥”

प्राचेतसः, [स्] पुं, प्राचीनवर्हराजपुत्राः ।

सान्तिनित्यबहुवचनान्तोऽयम् । यथा,—

“एवमुक्त्वास्तु ते पुत्रास्ततः प्राचेतसो दग्ध ।

पयोधिसलिले मग्नास्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥

पतधिराजमारुद्धं नीलोत्पलदलच्छविम् ।

दृष्ट्वा प्राचेतसः सर्वे शिरोभिरवनीं गताः ॥”

इति वज्रपुराणम् ॥

प्राच्यः, पुं, (प्राचि भवः । प्राच + “द्युप्रागपागु-

दक्प्रतीचो यत् ।” ४ । २ । १०१ । इति यत् ।)

शरावत्याः प्राग्दक्षिणदेशः । इत्यमरः । २ ।

१ । ७ ॥ (पूर्वदिग्भवे, त्रि । यथा, मार्कण्डेये ।

५७ । ४२—४४ ।

“—प्राचान् देगान् निबोध मे ।

अध्वारका सुदकरा अन्तर्गिर्या वडिर्गिराः ॥

यथा प्रवङ्गा वङ्ग्या मालदा मालवर्तिकाः ।

ब्राह्मोत्तराः प्रविजया भार्गवा त्रयमङ्गकाः ॥

प्राग्ज्योतिषाश्च मद्राश्च विदेहास्ताम्बलिकाः ।

मङ्गा मगधगोमन्ताः प्राच्या जनपदाः स्मृताः ॥”

पूर्वदेशीये च, त्रि ॥ (यथा, महाभारते ।

८ । ४५ । २८ ॥

“प्राच्या दासा वृषला दाक्षिणात्याः ।

स्तोना वाहोकाः सङ्गरा वै सुराद्राः ॥”

प्राजाप

प्राजकः, पुं, (प्राजयति प्रकर्षेण गमयति घोट-
कादीनिनि । प्र + अज् + चिच् + खुल् ।)
सारथिः । यथा, मनुवचने । ८ । १८३ ॥

“यत्रापवर्तते युष्यं वैगुण्यात् प्राजकस्य च ।

तत्र स्वामी भवेद्दण्डो हिंसायां हिशतं दमम् ॥”

“यत्र सारथेरकौशल्याद्यानमन्वथा गच्छति

तत्र हिंसायां अशिक्षितसारथिनयोगात्

स्वामी हिशतं दण्डं दण्ड्यः स्यादिति कुङ्कु-
भट्टः ।” इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

प्राजनं, क्ली, (प्रवीयतेऽनेनेति । प्र + अज् +

खुट् । “वा यौ ।” २ । ४ । ५७ ॥ इति पञ्चे

व्यभावः ।) तीदनम् । इत्यमरः । २ । ८ । १२ ॥

याचनोवाङ्गी इति भाषा ॥

प्राजापत्यं, क्ली, (प्राजापतिर्देवतास्येति । प्रजा-

पति + “दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदात् ख्यः ।”

४।१।८।५। इति ख्यः ।) द्वादशाहसाध्यत्रतविशेषः

तत्र दिवसत्रयं रात्रिमात्रभोजनम् २३ प्रासाः ।

दिवसत्रयं दिवामात्रभोजनम् २६ प्रासाः ।

दिवसत्रयं अजाचितभोजनम् २४ प्रासाः ।

दिवसत्रयं उपवासः । यथा,—

“त्रयं सायं त्रयं प्रातस्त्रयमद्याद्याचि-

तम् ।

त्रयं परन्तु नाश्रीयात् प्राजापत्यं चरन् द्विजः ॥”

प्राससंख्या पराशरेशोक्ता ।

“सायं द्वाविंशतिप्रासाः प्रातः षड्विंशतिस्तथा

अजाचिते चतुर्विंशः परशानशनं स्मृतम् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*

तत्र अगम्यागमनादिप्रायश्चित्तम् । यथा,—

“अगम्यागमनं कृत्वा मयगोमांसभक्षयम् ।

शुभे चान्द्रायणाद्विप्रः प्राजापत्येन भूमिपः ।

वैश्वः शान्तपनाच्छुद्रः पञ्चाहोभिर्विंशत्युच्यते ॥

प्रायश्चित्ते कृते दद्यात्प्राज्ञं ब्राह्मणभोजनम् ॥”

इति गारुडं २२६ अध्यायः ॥*

रोहिणीचक्रम् । यथा—

“ऐन्द्रे गुरुः शशी चैव प्राजापत्ये रविस्तथा ।

पूर्वभा गुरुवारेश महाज्येष्ठी प्रकीर्तिता ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

(प्राजापतेरपत्यमिति । ख्यः प्राजापतिपुत्रः ।

यथा, कुमारे । ६ । ३४ ॥

“तस्मिन् संयमिनाभायो जाते परिणयोऽप्युच्छे ।

जङ्घः परिग्रहज्जोडं प्राजापत्यास्तपस्विनः ॥”

प्राजापतेरिदमिति । प्राजापतिस्वयन्विनि, त्रि ।

यथा, मार्कण्डेये । ४८ । ७७ ॥

“प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रिया-

वताम् ।

स्थानमेन्द्रं चक्षियाणां सधामेष्वपलायिनाम् ॥”

प्राजापत्यः, पुं, (प्राजापतेरयमिति । प्राजापति +

ख्यः । “प्राजापतेर्यज्ञ आसीत् प्रयागे ।” इति

महाभारतीय । १ । ५५ । १ ॥ वचनात् तथा-

त्वम् ।) प्रयागः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जैन-

राजभेदः । तत्पर्यायः । त्रिपुत्रः २ । इति

हेमचन्द्रः । ३ । ५८ ॥ कायनामकविवाहः ।